Redactiunea, Administratiunea
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciurĭ:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Hausenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner.*
Prețulŭ insertiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ maĭ dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe treĭ lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administratiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 152. Brașovŭ, Lunĭ, Marțĭ 12 (24) Iulie 1888.

Cine amenință pe Sașĭ?

(Articulŭ finalŭ).

Brașovŭ, 11 Iulie st. v. 1888.

Sașii ardelenĭ suntŭ în raportŭ cu Românii și Ungurii puținĭ la numĕrŭ, abia vre-o douĕ sute de mii sufiete, dér prin trecutulŭ lorŭ, prin cultura și bunăstarea lorŭ materială relativŭ mai înaintată, apoi prin aceea, că ei formézà elementulŭ preponderantŭ în orașele din fostulŭ „fundŭ regescŭ", ér în deosebĭ prin împrejurarea, că făcêndŭ parte din gintea cea mare germană, ei potŭ conta multŭ-puținŭ la simpatiile și sprijinulŭ puternicei Germanie, prin tóte aceste Sașii au fostŭ și suntŭ încă chiămațĭ a juca unŭ rolŭ însemnatŭ în raporturile naționalitățilorŭ nemaghiare față cu elementulŭ domnitorŭ.

Acésta o sciu și vĕdŭ prea bine Ungurii dela putere. De aceea șĭ-au datŭ și își dau cele mai marĭ silințe de a impiedeca orĭ-ce înțelegere între Sașĭ și Românĭ, care ar avé de scopŭ îmbunătățirea sórtei poporațiunei ardelenescĭ.

Ei adecă își ḑicŭ cu dreptŭ cuvêntŭ, că o alianță strînsă a elementului săsesc, care este preponderantŭ în cele mai de frunte orașe comerciale și industriale ale Ardealului, cu elementulŭ românescŭ, care afară de orașe este preponderantŭ în tóte ținuturile țĕrii, esceptiune făcêndŭ numai ținuturile secuiescĭ, ar puté sĕ creeze guvernului unguresc marĭ dificultățĭ.

Ministrulŭ de instrucțiune Trefort a datŭ acum doi anĭ în parlamentŭ viuă espresiune temerilorŭ de feliulŭ acesta ḑicêndŭ, că Sașii ardelenĭ numai atuncĭ arŭ puté sĕ devină periculoșĭ Ungurismului violentŭ, când ei arŭ încheia cu Românii ardelenĭ alianță, ocupând în acésta alianță unŭ rolŭ conducătorŭ.

— De aici vine marea turburare ce cuprinde pe Ungurii dela putere de câte orĭ pressa națională săséscă se pune pe tĕrêmulŭ comunŭ de apĕrare alŭ naționalitățilorŭ și de câte orĭ, fiă și numai la câte-o alegere comunală, ei fac causă comună cu Românii.

...Sașii suntŭ puținĭ la numĕrŭ, ei sĕ fiă dér liniștițĭ, sĕ-șĭ védă de trebile lorŭ, sĕ fiă credincioșĭ regimului și sĕ nu-șĭ bată capulŭ cu sórtea naționalitățilorŭ, care nu-i privesce. Sașii sĕ fiă bunĭ bucuroșĭ, că li se mai lasă atâta înrîurință câtă mai au în administrația comunală și sĕ nu se plângă de asuprire prin foile germane. Ear încâtŭ privesce pe Românĭ, aceștia suntŭ inimicii comunĭ ai Sașilorŭ și ai Ungurilorŭ. Numai printr'o alăturare la Ungurĭ Sașii potŭ scăpa de primejdia ce-i amenință cu cutropire din partea elementului românescŭ. Dându-i acestuia însĕ mână de ajutorŭ în contra Maghiarilorŭ Sașii își taiă crénga de sub piciόre...

Eată în puține cuvinte esența tacticei ungurescĭ față cu Sașii ardelenĭ. E vorba ca Sașii sĕ fiă terorisațĭ, aci amenințându-i, cu „puterea statului," aci spăriându-i cu elementulŭ românescŭ, care formézà maioritatea poporațiunei în fostulŭ „fundŭ regescŭ".

Din nenorocire, apucăturile Ungurilorŭ dela putere găsescŭ órecare sprijinŭ în vechile tradițiunĭ ale politicei săsescĭ, care a fostŭ condusă de mare neîncredere față cu Românii.

Și astfelŭ li s'a ușuratŭ și li se ușurézà Ungurilorŭ dela putere de a-șĭ urmări nestinghirițĭ planurile lorŭ destructóre, despre a cărora țintă finală astăḑĭ nicĭ Sașii nu se mai îndoiescŭ, dér față cu care ei nu cutézà a întreprinde nimicŭ seriosŭ și în adevĕrŭ politicŭ.

Sĕ fiă óre totŭ numai frica de Românĭ causa, pentru care Sașii ardelenĭ și astăḑĭ își caută refugiulŭ și scăparea numai în multŭ dorita împăcare cu guvernulŭ ungurescŭ?

Nu vomŭ analisa mai de aprópe acésta întrebare, dér trebue sĕ revenimŭ la obiectulŭ dela care amŭ pornitŭ și care privesce alegerile comunale întêmplate ḑilele trecute în Brașovŭ și faptulŭ că aicĭ într'unŭ cercŭ Sașii și Românii coalisațĭ au învinsŭ pe candidații Ungurilorŭ. Esaminândŭ puținŭ starea lucrului vomŭ înțelege mai bine adevĕrata valóre a amenințărilorŭ ungurescĭ.

De ce facŭ atâta sgomotŭ foile ungurescĭ din causa compromisului saso-românŭ din suburbiulŭ Bluměna, căcĭ nu este casulŭ celŭ dintâiu că Sașii au votatŭ împreună cu Românii în comune?

Lucru fórte simplu. Pentru câteva sĕptĕmânĭ se va ține aicĭ în Brașovŭ adunarea generală a Kulturegyletului din Ardealŭ. Imprejurarea că Brașovulŭ tocmai a fostŭ alesŭ ca locŭ de întêlnire își are însemnătatea ei politică.

Au lucratŭ șoviniștii ungurĭ din rĕsputerĭ în anii din urmă spre a sporĭ și întări elementulŭ ungurescŭ din acestŭ orașŭ.

Guvernulŭ a înființatŭ aicĭ cu marĭ cheltuielĭ o mulțime de șcóle ungurescĭ, deși Brașovulŭ nu era sĕracŭ de șcóle săsescĭ, românescĭ etc.; apoi a adusŭ aicĭ cete întregĭ de funcționarĭ ungurĭ.

Pe lângă aceștia au mai imigratŭ în timpulŭ din urmă multe familii ungurescĭ, jidovescĭ și armenescĭ. In urma acésta sperantele șoviniștilorŭ crescură în așa mare mĕsură încâtŭ de-unŭ timp încóce ei vorbescŭ pe față de cucerirea Brașovului pentru maghiarismŭ.

Alegerea comunală din suburbiulŭ Bluměna, unde locuiescŭ relativŭ cele mai multe familii ungurescĭ, le oferea șoviniștilorŭ binevenita ocasiune de a inaugura cucerirea din vorbă. Eventuala lorŭ invingere le-arŭ fi câștigatŭ și o aureolă de gloriă față cu viitórea mare adunare a Kulturegyletului.

Cu ajutorulŭ „pĕturei superpuse" ei au speratŭ, că vorŭ învinge. Arŭ fi și reușitŭ décă nu se aliau Sașii cu Românii. Așa însĕ au fostŭ silițĭ sĕ-șĭ amâne poftele de cucerire pe altădată.

De aicĭ marea turburare a pressei ungurescĭ. De aicĭ tânguirile fóiei guvernamentale din Clușiu, că Sasii își taiă crénga de sub picióre aliându-se cu Românii și părăsindŭ pe „aliații lorŭ naturalĭ!"

Dér șoviniștii nu se dau îndĕrĕtŭ cu una cu douĕ. Ei anunță de pe acum Sașilorŭ și Românilorŭ învingerea lorŭ la viitórele alegerĭ în Bluměna.

Pănă atuncĭ — își gândescŭ șoviniștii — d-lŭ Trefort va mai înființa câteva șcóle și alte așeḑăminte ungurescĭ și noii profesorĭ și împiegați vorŭ da contingentulŭ de lipsă spre a câștiga maioritate Ungurilorŭ.

Lucru de totŭ ciudatŭ însĕ! Pe când se petrecŭ aceste față cu Brașovul, „Kolozsvar" îi dojenesce pe Sașĭ, pentru-că dau mâna cu „inimiculŭ comunŭ", ḑicêndu-le: „În orașe statĭ încă bine, dér cu-o astfelŭ de politică deschidețĭ liberă cale influinței române, spre a întra în interiorulŭ orașelorŭ".

Acésta li-o spunŭ Sașilorŭ tocmai acei șoviniștĭ, a cărorŭ corifeu Gustav Beksics scriea anțerțŭ în „Nemzet":

„Maghiarisarea trebue sĕ se îndrepteze cu tótă puterea asupra oșelorŭ deocamdată și numai după ce va fi terminată opera de maghiarisare în orașe sĕ se întindă și asupra comunelorŭ rurale".

Aceiașĭ șoviniștĭ le vorbescŭ Sașilorŭ de năvălirea elementului românescŭ în sate și orașe, carĭ se lăudau în aceeașĭ fóiă, că prin imigrare și maghiarisare astăḑĭ dincolo de Dunăre nu mai este nicĭ unŭ orașŭ și nicĭ unŭ orășelŭ curatŭ nemțescŭ, că orașele Oedenburg, Raab, Steinamanger, etc. suntŭ aḑĭ orașe maghiare.

Ei bine, elementulŭ românescŭ din fostulŭ „pămêntŭ regescŭ" s'a sporitŭ și a înaintatŭ în multe locurĭ, dér amŭ voi sĕ scimŭ décă a pășitŭ undeva agresivŭ față cu Sașiĭ și décă aceștia prin progresarea lui au pierdutŭ ceva din capitalulŭ lorŭ de poporațiune și de putere ce'lŭ aveau?

Nu credemŭ că ni se va puté dovedi unŭ singurŭ casŭ. Românulŭ nu amenință pe nimenĭ, elŭ respectă drepturile, libertatea și înainte de tóte legea și naționalitatea conlocuitorilorŭ sĕi de altă limbă.

Compatrioții noștri Sașĭ sĕ mulțămescă lui Dumneḑeu, că locuiescŭ împreună mai numai cu Românii, că décă în loculŭ acestora arŭ fi fostŭ Ungurĭ nu scimŭ, ḑĕu, cum ar sta aḑĭ elementulŭ lorŭ în Ardélŭ!

Intâlnirea împĕrațilorŭ.

Publiculŭ, ce a luatŭ parte la primirea împĕratului în Kronstadt, a fostŭ fórte numerosŭ; pe corăbii, pe țĕrmure și pe tótă calea ce ducea la Peterhoff se adunară multe mii de ómenĭ. In Peterhof i s'a făcutŭ împĕratului Wilhelm o splendidă și cordială primire, damele familiei imperiale și ale curții, carĭ așteptau pe împĕratulŭ Wilhelm, purtau elegante toilete deschise, împĕrătésa avea toiletă albă. La prânḑulŭ (dineulŭ) familiarŭ erau tóte damele splendidŭ îmbrăcate. Musica a fostŭ condusă de capel-maisterul curții Fliege. Toasturĭ nu s'au ținutŭ de locŭ.

In 19 séra în Peterhof s'a ținutŭ unŭ mare *Corso*. Impĕratulŭ Wilhelm avea uniforma interimistică ruséscă, Țarulŭ, Țarevna și copii lorŭ se preumblau în trăsurĭ de vênatŭ și fură sărbăresce salutațĭ.

Impĕratulŭ Wilhelm și prințulŭ Enricŭ depuseră o splendidă cunună de aurŭ în catedrală pe mormintele Țarului Alexandru II și a soției acestuia. — Deputațiunile supușilorŭ germanĭ în Rusia au fostŭ primite în 21 Iulie de împĕratŭ.

Intre *Giers* și contele *Bismark* a avutŭ locŭ o lungă și neîntreruptă conferență. Bismark trimise la cancelarulŭ imperialŭ depeșĭ amĕnunțite. Telegramele suntŭ șifrate. Se așteptă, că împĕratulŭ Wilhelm va rĕmâné încă și Lunĭ în Petersburgŭ, pentru a lua parte la onomastica reginei Olga a Greciei și a marei principese Olga, fiica cea mai tînĕră a Țarului.

După programŭ împĕratulŭ Wilhelm avea sĕ petrécă nóptea de 20 Iulie în tabĕra dela Krasnoje-Selo. In 21 diminéța avea sĕ asiste la parada trupelorŭ de acolo și sĕ cercetézà apoi și familia marelui duce Wladimirŭ, apoi pe marea principesă Alexandra Iosefowna și pe Regina Greciei. Eventualŭ Duminecă se va face visita. In 21 împĕratulŭ era învitatŭ la prânḑŭ la ambasadorulŭ Contele Schweinitz, unde avea sĕ fiă primițĭ și representații coloniilorŭ germane, din locŭ și provinciă. Duminecă dejunŭ pe yachtulŭ „Hohenzollern," ér séra în Peterhof mare prânḑŭ de gală. Reîntórcerea e fixată pe Lunĭ.

*

Intr'unŭ articulŭ, ce tractézà despre întrevedere a împĕraților „*Novoie Wremia*" scrie: „Moștenitorulŭ împĕrațilorŭ Wilhelm I și Fridericŭ III póte fi sigurŭ, că primirea ospitală din partea Țarului esprimă consensulŭ poporului rusescŭ, care a simțitŭ destulŭ de bine, că raporturile ruso-germane în anulŭ din urmă deveniseră mai rele. In persóna Țarului și Impĕratului Wilhelm II vĕdŭ Rușii pe „Intemeiătorii păcii".

Intr'unŭ altŭ articulŭ „*Novoie Wremia*" accentuézà, că „Germania póte fi mândră cu flota ei tînĕră", și apoi ḑice mai departe: „Germania ar fi ajunsŭ prin cursulŭ ei naturalŭ mai curêndŭ séu mai târḑiu la puterea ce o are acuma, fără îndoială, amiciția Rusiei însĕ a ușuratŭ și a acceleratŭ nisuințele Germaniei. Amintindŭ acéstă împrejurare, noi nu voimŭ sĕ ne răfuimŭ cu Germania; ci voimŭ numai sĕ constatămŭ că principiulŭ fundamentalŭ alŭ Rusiei a fostŭ întotdéuna sprijinirea nisuințelorŭ naționale. Puterea Rusiei se arată în dreptatea ce o esercézà ea față cu alte popóre, și noi nu dorimŭ alta decâtŭ ca cârmuitorii Germaniei sĕ fiă cu aceeașĭ dreptate față de lumea slavică. Vechia prietiniă cu Pru-

sianulŭ, cu întemeiătorulŭ imperiului germanŭ, îndreptățesce pe Rusia sĕ spereze, că Germania va fi cea dintâiu, care va recunósce misiunea nóstră, de a păși în fruntea lumii ruso-slave".

Se póte vedé de aicĭ că „Novoie Vremia" salută cu bucuriă visita împĕratului Wilhelm, pe ambii împĕrați îi serbătoresce ca pe întemeiătorii păcii, ascrie însĕ crescerea puterii germane serviciilorŭ Rusiei, deórece dice, că ajungerea acestui scopŭ a fostŭ accelerată de amiciția Rusiei și că este speranță, că Germania va recunósce misiunea Rușilorŭ de a conduce întréga ginte slavică. „Vossische Zeitung" deduce de aci că dreptŭ schimbŭ pentru amiciția rusĕscă se cere unŭ prețŭ amĕsuratŭ, adecă **Bulgaria**. Cu privire la intenționata conducere a popórele slavice de Rusia amintesce numita fóiă de **Austro-Ungaria**, care nu s'ar puté uita cu ochĭ bunĭ la acésta.

*

„Fremdenblat" primesce din *Berlinŭ* următórea semnalare a situațiunei: Primirea cordială, ce'i s'a făcutŭ împĕratului Wilhelmŭ în Petersburg întăresce cercurile politice Berlineze în credința, că ovațiunile aduse lui vorŭ avé o binefăcĕtóre înrîurire și în cestiunĭ politice carĭ suntŭ la ordinea dilei. Ca unulŭ din cele mai îmbucurătóre succese ale întâlnirei monarchului se consideră aicĭ *absoluta isolare a partidei resboinice rusofrancese.*

Diarulŭ francesŭ orleanistŭ *„Soleil"* a disŭ, că călĕtoria împĕratului germanŭ este cea din urmă încercare de a împăca pe Rusia și este unŭ succesŭ alŭ diplomației rusescĭ, care va cere acuma detronarea prințului Koburg. Germania adauge „Soleil," va consimți la acésta, dér numai în nisce condițiunĭ carĭ nu vorŭ plăcea Țarului și'lŭ vorŭ întări în hotărîrea sa de a nu face concesiunĭ Germaniei.

La acestŭ articulŭ din „Soleil" observă *„Norddeutsche Allg. Ztg."* că politica germană dela începutŭ *a protestatŭ* în sensulŭ tractatului de Berlinŭ *în contra aventurei prințului de Koburg* și nicĭ odată n'a legatŭ de acésta vre-o condițiune față cu Rusia. Aceste condițiunĭ suntŭ o copilăréscă invențiune. Tractatulŭ de Berlinŭ, căruia i-a presidatŭ Germania, este obligatorŭ și *ocupațiunea Koburgului stă în contradicere cu principiile* fundamentale ale acestui tractatŭ.

Intâlnirea monarchilorŭ și Turcia.

O depeșă din Constantinopolŭ spune, că acolo domnesce unŭ sentimentŭ generalŭ de nelinisce, causatŭ de raporturile agențilorŭ turcĭ din streinătate, relativŭ la resultatele posibile ale întrevederii împĕratului Wilhelmŭ cu Țarulŭ.

S'au datŭ ordine ca sĕ nu se mai permită ómenilorŭ din reservă de a lipsi dela depourile lorŭ.

S'a ținutŭ unŭ consiliu specialŭ spre o examina situațiunea financiară a imperiului otomanŭ.

„Morning Postŭ" e informatŭ, că se recomandă Sultanului sĕ autoriseze crearea unorŭ bonurĭ pentru o valóre de 1,500,000 lire cu 5 la sută și 1 la sută amortisare.

Aceste bonurĭ arŭ fi garantate prin escedentele veniturilorŭ administrațiunii datoriei publice asupra sării, pescuitului și mătăsei etc.; ele nu vorŭ fi puse în circulație, ci vorŭ fi ținute în reservă de guvernŭ spre a face față obligațiunilorŭ ce resultă pentru elŭ din contractele sale relative la puștile Mauser, la tunurile Krupp, etc. Guvernulŭ va oferi aceste bonurĭ creditorilorŭ sĕi.

SCIRILE DILEI.

Din incidentulŭ marelorŭ manevre în anulŭ acesta, regimentulŭ de liniă 51, staționatŭ în Clușiu, întregitŭ fiindŭ cu batalionulŭ din Abrudŭ, va pleca în 16 Augustŭ diminéța spre Turda, de aci va trece la Tĕrgulŭ-Mureșului unde se va opri puținŭ. De aicĭ va trece la S.-Sângeorgiu, unde se vorŭ ținé manevrele în primele dile ale lui Septemvre. In 11 Septemvre regimentulŭ se va reîntórce în Clușiu. Manevrele vorŭ dura cu totulŭ 23 dile.

* *

Ni se comunică, că reposata *Maria Murgu* din suburbiulŭ Brașovului vechiu a dăruitŭ în ajunulŭ morții sale suma de 10 fl. pentru fondulŭ „Reuniunei vĕduvelorŭ sĕrace din Brașovŭ și Săcele." Totŭ pentru sporirea acestui fondŭ a dăruitŭ 10 fl. și d-na vĕd. *Paraschiva Golea* din Satulungulŭ Săcelelorŭ. Aceste sume, împreună cu 1 fl. donatŭ din partea d-rei *C. G.* din Brașovŭ, s'au transpusŭ numitului fondŭ prin d-na președintă *Susana A. Mureșianu.*

* *

Din Mehadia se comunică, că *„Reuniunea română de cântărĭ și musică din Oravița"* va juca în salonulŭ de cură din băile Herculane „Nașa Trina", care a avutŭ mare succesŭ în teatrulŭ din Oravița. Representațiunea va avé locŭ la 1 Augustŭ st. n. Acésta e prima ocasiune, că o trupă de diletanțĭ românĭ, cu o piesă originală, va debuta în renumitele băĭ Herculane. Opereta este scrisă de medicul băilorŭ dr. G. Vuia.

* *

In anulŭ scol. 1887/8 *gimnasiulŭ superiorŭ din Beiușŭ* a fostŭ cercetatŭ de 249 studențĭ, dintre carĭ au părăsitŭ scóla 28. Aceștia au fostŭ, după religiune: gr. catolicĭ 64; rom. catolicĭ 16; gr. orientalĭ 126, de alte confesiunĭ 15, éră după naționalitate: 190 de Românĭ cu deosebire din comitatele Bihorŭ, Aradŭ, Sĕlagiu, Satumare și Carașŭ-Severinŭ.

* *

Din Parisŭ se telegrafiază: Scirea rĕspândită aci, despre o misiune la Parisŭ a lui Herbert Bismark, spre a supune *propunerĭ pentru desarmare*, se consideră în cercurile politice de aicĭ ca imposibilŭ de credutŭ. „Patria" observă, că décă Germania va face începutulŭ, Francia va urma bucurosŭ.

* *

Cetimŭ în „Rom. Lib." din Bucurescĭ: „D. *Teodorŭ Văcărescu*, noulŭ nostru ministru la Viena, pornesce astă-séră spre a lua posesiune de postulŭ sĕu. Suveranulŭ Austriei, nefiindŭ actualmente în capitala sa și neînturnându-se acolo decâtŭ de tómnă, d. Văcărescu va remite atuncĭ scrisorile sale de acreditare ér acum va sta scurtŭ timpŭ în Viena și va lua unŭ concediu spre a veni în țéră și a pregăti strămutarea definitivă cu familia."

* *

La *esamenulŭ de bacalaureatŭ din Bucurescĭ* în anulŭ acesta din 60 candidațĭ au isbutitŭ numai 25. Cei respinșĭ suntŭ 13 dela proba scrisă și 22 dela proba orală.

* *

Exportulŭ sărei române in Bulgaria. Unŭ avisŭ alŭ ministeriului de finance face cunoscutŭ, că guvernulŭ română a hotărîtŭ a nu acorda monopolulŭ vêndărei de sare nicĭ unui concesionarŭ, ci a *lăsa liberă vêndarea acestui articolŭ în Bulgaria* de către toțĭ comercianții bulgarĭ, carĭ arŭ adresa cererile lorŭ direcțiunei salinelorŭ din România. Unŭ asemenea avisŭ s'a luatŭ mĕsurĭ pentru a se publica în tóte jurnalele din Bulgaria pentru ca publiculŭ de peste Dunăre sĕ fie și mai bine lămuritŭ asupra hotărîrei guvernului românŭ și asupra folóselorŭ ce e chematŭ a trage din vêndarea liberă a sărei.

Proiectele Serbiei.

O scire gravă ne sosesce în acestŭ momentŭ, — scrie „Curierulŭ Financiarŭ" dela 10 (22) Iulie — căreia suntemŭ ținuțĭ a'i da o mare atențiune pentru că ea e dată de unŭ diarŭ financiarŭ din Bruxela, fórte însemnatŭ și cu o mare reputațiune europénă.

Étă în adevĕrŭ ce cetimŭ în „Monitorulŭ Intereselorŭ Materiale dela 15 Iulie curentŭ:

„Guvernulŭ sĕrbescŭ a acordatŭ „unui antreprenorŭ germanŭ, d. Hartel, concesiunea provisorie a unei căi ferate „între Kladova și Nișĭ. In acestŭ scopŭ „unŭ *mare podŭ va fi aruncatŭ pe Dunăre* „*între Kladova și Turnu-Severinŭ.*

„Acéstă liniă e destinată, după idea „autorilorŭ proiectului, a *deturna comer„ciulŭ română dela Marea-Négră și a'lŭ „derigia către Serbia, pentru a'lŭ face sĕ „ia calea Salonicului printre Statele Bal„canice*".

Scirea acésta în termenii positivĭ în carĭ se reproduce pare a fi adevĕrată. Cu tóte acestea, fiă-ne permisŭ a ne îndoi de veracitatea ei, celŭ puținŭ în ce privesce podulŭ peste Dunăre între Kladova și Turnu-Severinŭ.

Acestŭ din urmă orașŭ fiindŭ românescŭ, guvernulŭ sĕrbescŭ nu póte esecuta acestŭ podŭ fără consimțĕmêntulŭ guvernului românŭ. Orĭ, acestŭ consimțĕmêntŭ nu credeamŭ sĕ-lŭ fi obținutŭ și nicĭ că e permisŭ cuiva a spera că'lŭ va obținé, mai cu sémă acum când se șcie limpede că idea autorilorŭ proiectului sĕrbescŭ este d'a deturna comerciulŭ română dela Marea-Négră pe căile Balcanice la Salonicŭ, ideiă care décă s'ar esecuta cu consimțĕmêntulŭ nostru, ar fi ca noi singurĭ sĕ sacrificămŭ România intereselorŭ străine, lucru care nu întră nicĭ în mintea, nicĭ în inima vre-unui românŭ.

In totŭ casulŭ guvernulŭ românŭ ar face bine décă 'șĭ-ar spune și elŭ cuvêntulŭ sĕu".

Starea sĕmĕnăturilorŭ în diferitele state.

Rapórtele oficióse ungurescĭ, precum și rapórtele diferițilorŭ consulĭ din străinătate arată starea sĕmĕnăturilorŭ până la 16 Iulie astfeliu:

In *Ungaria*: Grâulŭ e mijlociu după cantitate, promite însĕ rodŭ bogatŭ și îndestulitorŭ. Orzulŭ de tómnă e slabŭ, celŭ de primă-vĕră acum se seceră. Ovĕsulŭ promite unŭ rodŭ cevașĭ mai bunŭ decâtŭ de mijlocŭ. Rapița a fostŭ bună și roditóre. Cucuruzulŭ se desvóltă frumosŭ și-i merge bine. Cartofii promitŭ rodŭ mulțămitorŭ, de asemenea și cânepa, inulŭ, tăbaculŭ și napii. Strugurĭ și póme puține.

In *Anglia* în genere disŭ numai cartofii promitŭ rodŭ bogatŭ, bucatele numai mijlocie suntŭ. In *Irlanda* sĕmĕnăturile stau bine. In *Francia* din causa timpului nefavorabilŭ abia se póte spera la unŭ rodŭ mai bunŭ ca mijlociu. In *Germania* suntŭ speranțe de unŭ secerișŭ bogatŭ. In părțile de médă-di ale *Rusiei*, unde sĕmĕnăturile suntŭ mai vĕrtosŭ de primăvéră, rodulŭ va fi bunŭ, pe

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

Cântece poporale.

(Culese de *Iuliu Moldovanŭ.*)

Tu leliță lelișóră
Fi-re-ai maicei norióră,
Fire-ai fi, n'ai zăbovi
Că maicei ai trebui
De spălatŭ, de măturatŭ
Și mie de sĕrutatŭ.

*

Drăguța din altă țéră
E ca pita de sĕcară,
Drăguța din alŭ meu satŭ
Ca pita de grâu curatŭ.

*

Vai lele unde te vĕdŭ
Nu potŭ face sĕ nu ședŭ,
Vai lele unde te sciu
Nu potŭ face sĕ nu viu.

*

Pe unde bade te ducĭ
Pe-acolo rĕsară nucĭ,
Ba rĕsară vișinele
Ca sĕ mâncŭ și eu din ele.

*

Décă mĭ-arŭ da Dumnedeu
Aceea ce-așŭ cere eu?!...
Că n'oiu cere multă-avere
Num'a-unŭ omŭ pe-a mea plăcere.
Că n'oiu cere multŭ bine
Numa-unŭ omŭ care-i ca mine.
Că n'oiu cere multŭ iosagŭ
Numa-unŭ omŭ care mi-i dragŭ.

*

Dicĭ tu mândră, dicĭ tu ba,
Că nu te-am iubitŭ când-va;
Când ședeai séra la lună
Cu furca de torsŭ în mână;
Când ședeai séra la pórtă
Și-mĭ dedeai gurița tótă?
Poțĭ sĕ dicĭ fără păcatŭ
Că eu nu te-am sărutatŭ?
— Ba eu bade nu potŭ dice
Că țĭ-a fostŭ gurița dulce.

*

Mĕi bădiță, bădișorŭ,
Ce vii séra târdiorŭ
Orĭ de mine nu ți-i dorŭ?....
— Ba de tine mi-i dorŭ tare
Nu potŭ trece, valea-i mare;
Și valea-i cu bolovanĭ
Stau în cale-mĭ doi dușmanĭ.

*

De-așŭ avea mândră pe placŭ
Trăi-re-așŭ fără iosagŭ,
Sĕ am mândră pe plăcere
Trăi-re-așŭ fără avere.

*

Am drăguță dela dealŭ
O-așŭ aduce și n'am carŭ,
Dér eu carŭ mĭ-așŭ căpĕta
Nu sciu veni-re-ar orĭ ba.

*

Frundă verde-a păsulii
Dulce-a fostŭ gura mândrii,
Dulce-a fostŭ șĭ-amu-i amară
Indulcesce-o Dómne éră.

*

Badea care mĕ sĕrută
L'așŭ alege dintr'o sută,
Badea care-mĭ place mie
L'așŭ alege dintr'o miie.

*

Eu iubescŭ, maica iubesce
Căsa ni sĕ pustiesce,
De-ar iubi și tatălŭ meu
Ne-ar cădea hornu'n părĕu.

*

Leliță buzele tale
Nu le feri așa tare
Că nu'sŭ ou arŭ suflate
Sĕ piară nemăritate,
Ci îsŭ chiar ca și a mele
Sĕ ne sĕrutămŭ cu ele.

*

Cine iubesce și spune
Nu-i da Dómne dile bune,
Cine iubesce și lasă
Nu-i bunŭ num'aprinsŭ în casă;
Când a fi cinândŭ la masă
Sĕ nu-i ticnéscă de cină
Ca și mie de hodină.

*

Care ți-i dragŭ și te lasă
Nu-i păcatŭ sĕ'lŭ ardĭ în casă
Și sĕ puĭ cheia pe ușe
Ca sĕ'lŭ facĭ prafŭ și cenușe.

*

Hăi bădiță, bădișorŭ
Dis'ai că eștĭ bunișorŭ
Dér eștĭ șerpe mușcătorŭ,
Că cu gura m'ai țucatŭ*)
Cu inima m'ai mușcatŭ.
Nu te-ai temutŭ de pĕcatŭ,
Că te-or duce dracii 'n iadŭ
Și-i fi talpa iadului
Și perina dracului.

*

Lele când oiu muri eu
Vină la mormĕntulŭ meu
Și 'mĭ sémĕnă siminicŭ
C'am fostŭ tînĕrŭ și voinicŭ;
Și 'mĭ sémĕnă busuiocŭ
Că am fostŭ feciorŭ de jocŭ.
Te jucai o séră dóuĕ
Și mi-ai ruptŭ inima 'n dóuĕ...
Ne-amŭ iubi noi amêndoi
Mă-ta-i *price* între noi,
Magă mă-t'ar puté face
Nóuĕ sĕ ne deie pace.

*

Măi bădiță puiule
N'asculta minciunile,
Că minciunile nu 'sŭ bune
Nicĭ gura cărui le spune

*

M'a făcutŭ maica în dorĭ
Spre Dumineca de florĭ
Sĕ fiu dragă la feciorĭ.
Câțĭ feciorĭ pe-unŭ latŭ de țéră,
Toțĭ alérgă sĕ mĕ céră,
Dér lumea de-ar alerga
Totușĭ maica nu m'ar da.

*) Sĕrutatŭ.

alte locurĭ escelentŭ. In părţile înse, unde mai vêrtosŭ s'a obicĭnuitŭ a se sĕmĕna grâu de tómnă şi sĕcară, seceri-şulŭ va fi mai puţinŭ îndestulitorŭ. După raportulŭ consulului din Odesa, în tóte părţile Rusiei secerişulŭ se póte numi îmbucurătorŭ.

In *Serbia* recolta în genere s'ar puté numi bunişóră, cânepa însĕ se desvóltă încetŭ, tăbaculŭ este întârḑiatŭ, prune vorŭ fi cam puţine, strugurii însĕ suntŭ frumoşĭ. In *Belgia* sĕcara promite unŭ rodŭ numai pe jumĕtate, orzulŭ şi ovĕsulŭ dau speranţa unui secerişŭ îndestulitorŭ. In *Asia mică*, în părţile Trapezuntului, suntŭ semne de bunŭ secerişŭ.

Cerealele în România. Cetimŭ în „Curier. Fin.“: Suntemŭ în plină secere, favorisată în cea mai mare parte a ţĕrei de unŭ timpŭ frumosŭ. Cu tóte ploile şi grindina ce au cădutŭ şi care au făcutŭ prin unele părţĭ marĭ stricăciunĭ, recolta este asigurată şi ca cantitate multŭ mai superióră aceleia din anulŭ trecutŭ.

Grâulŭ, orzulŭ, secara şi ovĕsulŭ sunt peste totŭ loculŭ atacate de cósă cu o activitate indescriptibilă. Abondanţa e însĕ atâtŭ de mare încâtŭ se simte mare nevoe de braţe.

Starea viilorŭ în Prahova este mediocră, în Putna grindina li-a causatŭ marĭ stricăciunĭ, în judeţulŭ Tecuciu starea viilorŭ este bună, afară de vre-o două comune unde au fostŭ atinse de grindină.

Porumburile suntŭ în genere bune şi în cea mai mare parte praşila a doua este terminată.

Ca calitate, judecândŭ după eşantilónele ce sosescŭ, recolta şi ca colóre şi ca greutate e considerată a fi fórte satisfăcĕtóre.

In porturile nóstre, cu tóte urcările semnalate în pieţele streine, cursurile se manţinŭ încă în scădere. Brăila-Galatz cotéză: grâu $62^1/_2$ libre fr. 12.05; $61^1/_2$ libre fr. 10.50 hectolitru. S'au vêndutŭ şi calităţĭ inferióre cu fr. 9.65; 8.85 şi chiar cu 6.50 hectolitru. Porumbulŭ cinquantină 64 libre fr. 9; $63^1/_2$ libru fr. 8.50; cinquantina fină a fostŭ căutată pentru Italia. Porumbŭ 61 libr. fr. 7.50. Ovĕsulŭ s'a datŭ cu fr. 5.10. suta de chilograme; secara $57^1/_2$ libre fr. $6.07^1/_2$ hectolitru. Rapiţa în scădere fr. 11.75 a 13 hectolitru după calitate. Navlurile suntŭ în urcare: promt 4—3·90 pentru Augustŭ, 4. 3 şi 4; Septemvre, şi Octomvre $4.7^1/_2$ —$4.4^1/_2$.

Cooperatorii românĭ şi esposiţia dela 1889.

(Fine.)

Despre arta cofetăriei nicĭ că se póte îndoi cineva, că ea este demnă represen-tată la noi de o sémă numerósă de producĕtorĭ, în frunte cu Capşa, Fialkowsky, Iorgu Constantinescu, Fr. Emilŭ, Nestorŭ, Rădulescu, Ionescu, Varga, Dobriceanu etc., în Bucurescĭ; George, Tufli, Mihăilescu în Iaşĭ; Cacaleţianu şi Sarrasy în Craiova; Ştefănescu şi Giovani în Brăila; Todoreasca şi Alexandri în Ploescĭ; P. Dumitrescu Teodorescu şi Glaropolo în Galaţĭ; Hamel în Focşanĭ etc.

Licorurile luĭ Coconescu şi Ionescu, ale lui Dimitrie Ionŭ, ale lui Marinescu Bragadiru şi T. Constantinescu, etc. din Bucurescĭ, ale lui Emanuelide dela Barboşĭ, ale lui N. Chivulescu din Brăila, ale luĭ Vretto şi Papazoglu din Chiţoc, ale lui Amanieux şi Naville din Ulmenĭ etc., au o reputaţiune stabilită în ţéră, au înlocuitŭ cu succesŭ similarele străine.

Numai adaugŭ aci fabricele de sucurĭ de cafea, de vinurĭ spumóse, de ciocolată, de ape gazóse, de conserve de carne, de peşte etc.

Vinurile nóstre până la 1883 abia se debitau prin butelii, fără etichete şi astupate cu dopurĭ jumătăţite. Dela acéstă dată regulamentulŭ esposiţiunei nóstre impunêndŭ viniculturilorŭ esposanţĭ modulŭ de expunere alŭ vinurilorŭ şi beuturilorŭ lorŭ spirtóse, avurămŭ ocasiunea d'a înregistra cu satisfacţiune vinurile din cele mai reputate podgorii, precum: din Délulŭ-mare, din Drăgăşanĭ, din Golescĭ, din Golulŭ Drâncii, din Oreviţa, din Cotnarĭ, din Odobescĭ, din Nicorescĭ, din Socola, din Uricanĭ, din Faraóne-muntenĭ, din Sărata, etc., au fostŭ espuse în butelii cu etichete frumóse, astupate sistematicŭ şi pecetluite séu capsolate. Vinurile nóstre suntŭ gustate adĭ în Francia, Italia, Egiptŭ şi chiarŭ până în Indii.

Ar fi sĕ prelungescŭ prea multŭ citarea tuturorŭ producţiunilorŭ de totŭ felulŭ, cu care se îndeletnicescŭ de scurt timpŭ industriaşiĭ noştri şi acésta nu póte întra în cadrulŭ acestui apelŭ.

Astfelŭ avem fabricĭ de postavurĭ, de pândeturĭ, de pălării, de haine, de rufe, de cravate, de umbrele, de cisme, de vacsŭ, de chibriturĭ, de hârtiă, de cartonŭ, de fringhii, de cuie de lemnŭ, de tăbăcăriă, de cleiu, de papŭ, de cuptóre, de lădĭ, de cutii de lemnŭ, de lumênărĭ de stearinŭ, de săpunŭ ordinarŭ şi de luxŭ, de petroleu, de lacurĭ, de cuţite, de bricege, de instrumente de precisiune, de ceramică, de gipsŭ, etc. Atâtea şi atâtea producţiunĭ, avuţii ale ţĕrii, născute de erĭ, dér care propăşescŭ cu unŭ avêntŭ puternicŭ, împărţindŭ în stânga şi în drépta cu îmbelşugare binefăcĕtórele lorŭ producţiunĭ trebuinciόse cerinţelorŭ nóstre actuale.

Mai adaugŭ pe lângă acestea şi produsele agriculturei, silviculturei şi minelorŭ nóstre.

Fără a tămâia opera cooperatorilor, nu credŭ că cei, ce iubescŭ munca românéscă, vorŭ nega că cele trei esposiţiunĭ ale nóstre n'au îndemnatŭ seriosŭ pe mulţĭ industriaşĭ şi nu i-a încuragiatŭ ca sĕ ajungă în starea de adĭ a propăşirei lorŭ.

Apoi décă avem deja unŭ materialŭ atâtŭ de seriosŭ şi destulŭ de chibzuitŭ, nu putemŭ óre întra cu bărbăţiă şi încredere într'o luptă internaţională a muncei?

De astădată, repetŭ, putemŭ sĕ ne mĕsurămŭ cu alte ţĕrĭ de potriva nóstră.

Destulŭ amŭ fostŭ batjocoriţĭ la exposiţiunea internaţională din Pesta dela 1885, unde bunii noştri vecinĭ au voitŭ în faţa lumei sĕ ne arate ca unŭ poporŭ primitivŭ, deşi nicĭ în modŭ oficialŭ, nicĭ din iniţiativă privată, nu amŭ participatŭ la esposiţiunea lorŭ.

A venitŭ timpulŭ ca sĕ probămŭ înaintea poporului celui mai cultŭ şi inteligentŭ din occidentŭ, că România nu este ceia ce au voitŭ vecinii noştri ca sĕ fie, ci este ce voeşte şi póte sĕ fie, însĕ judecată de unŭ poporŭ cultŭ, integru şi priceputŭ.

Şi interesele nóstre de sânge, ca viţă latină, şi interesele nóstre economice şi dorinţa ce avemŭ d'a dovedi prin fapte, că décă Românulŭ a fostŭ tare la inimă şi la cugetŭ dinaintea Plevnei, totŭ atâtŭ de tare este şi în atelierulŭ şi în fabrica sa.

Décă armata nóstră a câştigatŭ pe pămêntŭ străinŭ desrobirea nóstră politică, căutaţĭ şi voi, muncitorĭ laborioşĭ, harnicĭ şi neobosiţĭ, ca sĕ dovediţĭ pe pămêntulŭ Franciei generóse, că ne-aţĭ desrobitŭ economicesce.

Cooperatorĭ, cu toţĭ la lucru! Sĕ ne pregătimŭ, sĕ muncimŭ şi sĕ ducemŭ ródele abondente ale laborei nóstre la viitórea Exposiţiune Universală ce se va inaugura şi deschide la anulŭ viitorŭ în Parisŭ.

Am nădejdea, că precum aţĭ urmatŭ sfaturile mele până acum, veţĭ bineovi şi de astă dată a le asculta.

Pentru acestŭ scopŭ mĕ voiu pune în relaţiune cu comisarii noştri din Parisŭ, ca sĕ putemŭ căpĕta unŭ locŭ, ce va servi exposiţiunei cooperatorilorŭ românĭ.

Cu toţĭ la lucru cu bărbăţiă şi încredere în noi înşine.

D. C. Butculescu.

Intêmplărĭ diferite.

Inşelătoriă adevĕrată ţigănéscă. In 12 Iulie a. c. năvăliră de-odată şése ţigane nomade în casa locuitorului Nicolae Bade din comuna Apatinŭ, comitatulŭ Bacs-Bodrog, în Ungaria. Acasă se afla numai stăpâna casei, o muiere de 72 anĭ, carea era tocmai ocupată în tindă. Ţiganele, după obiceiulŭ lorŭ, se căiau şi cereau milă; bĕtrâna însĕ'i huiduia dela casă. Intr'aceea una din Ţigane se aruncă la pămêntŭ şi începŭ a se văiera groznicŭ; celelalte ţigane încă se aratară spăriate şi rugară pe bĕtrâna sĕ le aducă iute o móşă, că e primejdia mare... Bĕtrâna se sculă iute de pe scaunŭ, lăsă lucrulŭ şi alergă sĕ chiame móşa, carea locuia în vecinĭ. In timpulŭ acesta Ţiganele năpădiră în odaiă, se repeḑiră asupra lădii deschise şi furândŭ banii în sumă de 1323 fl. 17 cr., se făcură cu tótele nevĕḑute până astăḑĭ, deşi bĕtrâna, re'ntornândŭ, alarmă comuna întrégă.

Grindină şi tempestăţĭ. Din Doboli inferiorŭ, comitatulŭ Treiscaunelorŭ, ni-se comunică următórele: „In 6 (16) Iulie a. c. peste comuna Doboli inferiorŭ s'a slobozitŭ o furtună împreunată cu ghiaţă grozavă. Pe la $3^3/_4$ óre p. m. dintrodată a începutŭ orizonulŭ a se întuneca despre nordvest. Era unŭ chaos teribilŭ. Unŭ vêntŭ gróznicŭ ridicândŭ pulberea, rumpêndŭ crăngile pomilorŭ şi arborilorŭ, se învêrtea cu atâta vehemenţă, încâtŭ chiar comunicaţiunea dela o casă la alta era imposibilă. Tunetele şi fulgerile urmau unulŭ după altulŭ umplândŭ de spaimă ómenĭ şi animale. Dintr'o dată a începutŭ a cădé ghiaţă fără plóiă — în mărimea nucilorŭ marĭ şi a óuelorŭ de găină. După 7—8 minute, urmândŭ şi o plóiă torenţială, totulŭ era sub apă şi gheaţă. Case şi alte edificie au fostŭ rĕsturnate şi ruinate. Ce sĕ ḑicŭ de sĕmĕnăturile frumóse de tómnă şi primăvéră? Secerişulŭ încă nu se începuse de locŭ; bĕtrânii spunŭ, că de multŭ, tare de multŭ nu s'a pomenitŭ în comuna nóstră o recoltă atâtŭ de frumósă ca în anulŭ acesta. Vĕ puteţĭ închipui decĭ desperarea generală a poporului după furtună. Tóte sĕmĕnăturile au fostŭ aprópe totalŭ nimicite. Poporulŭ a remasŭ éráşĭ pe unŭ anŭ fără pâne şi mămăligă. Dintre economĭ au fostŭ mai mulţĭ asiguraţĭ.

E semnificativŭ, că totŭ la noi în 4 (16) Iulie a. c. a cădutŭ nóptea o brumă, care în parte a nimicitŭ legumile din grădinĭ.

Acéstă lovitură elementară este de toţĭ deopotrivă simţită, cu atâtŭ mai multŭ, că deja de 5—6 anĭ poporulŭ comunei nóstre n'a avutŭ nicĭ o recoltă de mijlocŭ din causa unei séu altei loviturĭ elementare.

Cu deosebire însĕ bieţii creştinĭ gr. or. o simtŭ acésta tare multŭ, căcĭ biserica şi şcóla lorŭ suntŭ ruinate totalŭ. Avere bisericéscă nu au de locŭ şi reedificarea acestorŭ edificii sfinte costă 5—6 mii fl. v. a. Asupra acestei cestiunĭ însĕ, Stim. D-le Redactorŭ, îmĭ reservŭ dreptulŭ de a vĕ scrie de altă-dată.

Quintus“.

Literatură.

„Musa Română.“ fóiă musicală şi literară, care se tipăresce în Lipsca şi apare în Blaşiu odată pe lună, costă pe 6 lunĭ 6 fl., pe 3 lunĭ 3 fl., (pentru România şi străinătate 30, respective 15 francĭ). Proprietarŭ şi Redactorŭ *Iacobŭ Mureşianu*. — Nr. 6 dela 1 Iunie st. v. are în partea literară următorulŭ sumar: Danţulŭ, musica şi figurele joculuí naţionalŭ „Romana“ (originea, formaţiunea şi esplicarea acestui jocŭ), de I. Mureşianu. — „Inzadarŭ,“ poesiă, de Tr. H. Popŭ.

In partea musicală se cuprinde „Romana,“ şi „Olteanca“ (capriciu) de Iacob Mureşianu.

Colinde, cântece de stea şi Urărĭ la nunţĭ, din poporŭ luate şi poporului date, de Dr. *Ionŭ alŭ luĭ Sbiera*, profesorŭ c. r. la universitatea din Cernăuţĭ; membru alŭ Academiei Române din Bucurescĭ etc. Preţulŭ 45 cr. séu 1 leu. Formatŭ 8^0 de 109 pag. — Broşura acésta cuprinde o colecţiune frumósă de colinde de Crăciunŭ, Colinde de anulŭ nou, Cântece de stea, Irodĭ, Colindă de Botéză, colinde de Pascĭ, Colocării, séu urărĭ la nunţĭ: — *tóte din Bucovina.* In fruntea opului se află şi o prefaţă de 6 pag. interesantă mai alesŭ pentru esplicările şi istorisirile unorŭ obiceiurĭ poporale.

PETRECERE.

Tinerimea română din Reghinŭ şi giurŭ va arangia în 9 Augustŭ n. c. o petrecere de véră în sala promenadei din Reghinŭ.

Venitulŭ curatŭ e destinatŭ pentru scopurĭ filantropice. Preţulŭ intrării: de persónă 1 fl.; de familiă 2 fl. Inceputulŭ la 7 óre séra.

R e g h i n ŭ, 12 Iulie 1888.

Pentru comitetŭ: Georgiu Şandorŭ preşedinte; Iacob Butnariu, vice-preşedintŭ; Petru Gorea, secretarŭ; Iuliu Mera, cassarŭ; Ionŭ Duma, controlorŭ.

Ofertele marinimóse se primescŭ cu mulţămită şi se vorŭ cuita pe cale ḑiaristică. — Bilete de întrare se potŭ căpĕta pre lângă arătarea biletului de învitare la comerciantulŭ F r o n i u s şi séra la casă.

Convocatoriu.

Despărţĕmêntulŭ cerc. X. (Cluşiu) alŭ „Associaţiunei transilvane pentru literatura rom. şi cultura poporului rom.“ va ţiné adunarea sa generală de estimpŭ la Cluşiu în 29 Iuliu st. nou, la care adunare suntŭ prin acésta cu tótă onórea învitaţĭ p. t. domnii membri din acestŭ despărţĕmêntŭ, cum şi alţĭ amicĭ ai literaturei române şi culturei poporului românŭ.

Cluşiu, în 20 Iuliu st. n. 1888.

Dr. Gr. Silaşi, Direct. despărţ. **Basiliu S. Podóbă.** Actuar. desp.

DIVERSE.

Societatea pentru rĕspândirea sfintei Scripturĭ în Rusia. Acéstă societate dela întemeiarea ei, sĕvĕrşită înainte de asta cu 25 de anĭ, şi până la finea anului 1887 a împărţitŭ 1.223.044 de cărţĭ. Cifra cărţilorŭ împărţite a crescutŭ din anŭ în anŭ; începêndŭ cu cifra însemnată de 2,450 de esemplare, a ajunsŭ în anulŭ 1886 la cifra de 90.076 de esemplare. Preţulŭ cărţilorŭ de vêndutŭ e fórte micŭ şi societatea are puţinŭ venitŭ dintr'ênsele, cu atâtŭ mai vêrtosŭ, fiindŭ că dăruesce fórte multe din ele scólelorŭ, ómenilorŭ sĕrmanĭ etc.; în anulŭ 1887 au fostŭ dăruite 5367 de esemplare. In timpulŭ de faţă are societatea 7 colportatorĭ de cărţĭ, éră numĕrulŭ membrilorŭ se suie la 1284, între carĭ 469 din starea preoţéscă.

Frumseţea. „Familia“ publică următórele ḑece sentinţe italienescĭ despre frumseţe: Femeia frumósă e unŭ veninŭ dulce. — Frumseţea are frunḑe frumóse, dér róde amarĭ. — Capetele frumóse suntŭ adeseorĭ fără creerĭ. — Frumseţea şi prostia adeseorĭ mergŭ în tovărăşiă. — Frumseţea îşĭ pórtă totdéuna averea cu sine. — Femeia frumósă te face sĕ-i ţii şi strajă. — Cine are femeiă frumósă şi castele la hotare nu are pace nicĭ în aşternutŭ. — Frumseţea fără bunĕtate este ca vinulŭ celŭ treḑitŭ. Femeiei văpsite întórce-i spatele. — Ḑi-ĭ unei femei, că e frumósă şi diavolulŭ i-o va repeta de ḑece orĭ!

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 20 Iulie st. n. 1888

Bancnote româneścĭ	Cump.	8.70	Vênd.	8.74
Argintŭ românescŭ .	„	8.68	„	8.70
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.88	„	9.92
Lire turcescĭ	„	11.20	„	11.24
Imperialĭ	„	10.20	„	10.24
Galbinĭ	„	5.88	„	5.91
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	117.—	„	118.
Discontulŭ	$6^1/_2$—8% pe anŭ.			
Bonurĭ croato-slavone				104.—

Cursulŭ la bursa de Viena

din 21 Iulie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.75
Renta de hârtiă 5%	89.70
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	151.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	97.80
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	114.75
Bonurĭ rurale ungare	105.30
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.80
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.90
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.90
Bonurĭ rurale transilvane	104.50
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.89
Napoleon-d'orĭ	$9.87^1/_2$
Mărcĭ 100 împ. germane	61.10
Londra 10 Livres sterlinge	125.—
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	130.25
Losurile pentru regularea Tisei şiSeghedinului	124.70
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	104.50
Renta de hârtiă austriacă	81.10
Renta de argintŭ austriacă	82.25
Renta de aurŭ austriacă	112.25
Losurĭ din 1860	139.75
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	871.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungur. .	305.—
Acţiunile băncei de creditŭ austr. .	309.80

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

570—1888. 94,3—3

CITAȚIUNE.

Ioanŭ Pojaru gr. cat. din Clușiu, a căruia ubicațiune nu se scie, prin acésta este citatŭ a se presenta înaintea forului matrim. de I instanță alŭ tract. prot. gr. cat. alŭ Clușiului în terminŭ de 1 anŭ și una ḑi. Altmintrelea procesulŭ intentatŭ în contra lui de către soția sa se va pertracta în sensulŭ legilorŭ matrimoniale și fără dênsulŭ.

Dela forulŭ matrimonialŭ de I instanță alŭ tract. protop. gr. cat. alŭ Clușiului.

Clușiu, în 7 Iuliu 1888.

Gavrilŭ Popŭ,
protopopŭ.

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéța.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

Rugămŭ pe domnii abonați ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.